

[Handelsministeren.]

bankens Aktier, uden at det vilde kunne øve nogen uheldig Indflydelse paa Obligationernes Kurser. Men hvis der skal være Tale om Udbud af noget Beløb af Betydning af Landmandsbankens Aktier, er det uden for enhver Tvivl, at det vil øve Indflydelse paa Fondsbørsen og bidrage til at gøre det vanskeligere at holde Kurserne paa Obligationerne oppe, at gøre det vanskeligere at gennemføre en Rentesænkningspolitik, som jeg skulde tro det ærede Medlem Hr. Krag ogsaa til syvende og sidst vil være nødsaget til at gaa ind i.

Det ærede Medlem Hr. Krag spørger, om jeg ikke tror, at de 54 Mill. Kr. statsgaranterede Nationalbankobligationer, der skal udstedes til Afløsning af Nationalbankens 27 Mill. Kr. Aktier, vil øve en uheldig Indflydelse paa Obligationsmarkedet. Det ærede Medlem Hr. Krag gør sig til Talsmand for den Opfattelse, at disse Obligationer vil blive sat ind paa Markedet. Det ved jeg ikke noget om, det ved formentlig det ærede Medlem heller ikke noget om. Jeg gaar ud fra som temmelig givet, at disse Obligationer ikke vil virke anderledes paa Fondsbørsen, end Nationalbankens nuværende Aktiepost virker paa Fondsbørsen. Nationalbankens Aktier er jo saa godt som alle anvendt som Anlægspapirer, og naar Obligationerne træder i Stedet for disse Aktier, vil de formentlig ogsaa blive anvendt som Anlægspapirer, fraregnet naturligvis en eller anden Spekulationspost, der kan være Tale om har vekslet Hænder. (*Krag:* De bærer kun den halve Rente). Nej, de bærer akkurat tilsammen den samme Rente, som Nationalbankens Aktier har givet i de senere Aar, idet det er 4 pCt.s Obligationer til det dobbelte Beløb, og Aktierne er 8 pCt.s Aktier — det er det Udbytte, som Nationalbankens Aktier har givet i de senere Aar —, og det følger bliver det samme Renteprovenu til de Folk, som bruger Papiret som Anlægspapir. Derfor tror jeg, at disse Obligationer vil vedblive i det væsentlige at være paa de Hænder, som Aktierne hidtil har været paa; men at strides derom er for Resten ganske unyttigt, ingen kan have nogen afgørende Mening om, hvordan dette Forhold vil forme sig. Men det er jo statsgaranterede Obligationer, udstedt af Nationalbanken, det er altsaa ikke Spekulationspapirer i samme Forstand som adskillige andre Papirer, der optræder paa Børsen.

Det ærede Medlem Hr. Krag siger saa, at netop fordi man maa opfatte Forholdet saaledes, nærer Venstre Betænkelighed ved

at gaa med til Gennemførelsen af Lovforslaget om Nationalbanken. Dermed rører det ærede Medlem ved et fundamentalt Spørgsmaal vedrørende hele Nationalbankordningen, og hvis Venstres Betænkelighed skulde give sig Udslag paa den Maade, som man maa formode efter den Udtalelse, det ærede Medlem Hr. Krag har fremført, kan man godt sige, at der ikke er Udsigt til, at man kan faa Spørgsmaalet om Nationalbanken løst saaledes, som der hidtil har været Enighed om at løse det inden for de Kredse, hvor man har forhandlet sig til Rette om Sagen.

Det eneste Lyspunkt, jeg kunde spore i de Udtalelser, det ærede Medlem Hr. Krag fremsatte, var hans Erkendelse af, at der kunde være noget Hensyn at tage til den Omstændighed, at Staten endnu har en Forskrivningsforpligtelse over for Landmandsbanken paa 23—24 Mill. Kr. Det ærede Medlem udtalte, at der kunde jo være Tale om, at man forhandlede om, hvorledes denne Statens Forpligtelse fortsat skulde være, naar man afhændede en Del af Aktierne. Jeg er nu meget spændt paa at erfare, hvorledes det ærede Medlem vil stille sig med Hensyn til Afløsningen af denne Statsforpligtelse. Jeg kan ikke skønne, at det er nogen let Sag at løse Statens Forskrivningsforpligtelse uden i høj Grad samtidig at tvinge Staten til at give Afkald paa en Del af den Sum, som Aktierne kunde indbringe.

Det ærede Medlem Hr. Krag sagde, at nu maa man have god Tid til at overveje hele Nationalbankspørgsmaalet, og i Forbindelse med det maa hele Landets Pengepolitik overvejes. Den Rigsdagsrepræsentation, der er foreslaet, synes det ærede Medlem jo heller ikke om, man maatte overveje, hvorvidt man vilde have en anden Form for Rigsdagens Deltagelse i Styrelsen af Nationalbanken, og i Forbindelse dermed fremførte det ærede Medlem ogsaa hele det store Gældssaneringspørgsmaal, som er rullet op for os ved forskellige Lejligheder. Alt dette er for mig et klart og tydeligt Vidnesbyrd om, at det er det ærede Medlems Opgave nu at gøre det saa vanskeligt som muligt at faa denne Sag løst; men det er jo de Vilkaar, som bydes Regeringen ved saa mange Lejligheder, fordi Oppositionen har Flertallet i det andet høje Ting og derfor kan hindre Gennemførelsen af Lovforslag, som i Virkeligheden burde kunne gennemføres — og burde kunne gennemføres, uden at uvedkommende Ting blev blandet ind i Forhandlingerne derom.

Til det ærede Medlem Hr. Christmas